

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514202191
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8514202191.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1./ E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, občianka D., 2./ M. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX C., občianka D., 3./ I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX C., občan D., o zaplatenie 2.687,15 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu D. P. č.k. 2C/176/2014-61 zo dňa 03.03.2015 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj vo výroku o trovách konania.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, žalovaným náhradu trov odvolacieho konanie nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd D. P. rozsudkom č.k. 2C/176/2014-61 zaviazal žalovaných v 1., 2., a 3. rade zaplatiť žalobcovi 1.658,74 eur s 5 % úrokom z omeškania od 22.03.2014 do zaplatenia a zaviazal ich nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 37,77 eur v splátkach s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ, žalovaní v 2. a 3. rade ako ručiteľia a právny predchodcovia žalovanej v 1. rade ako dlžníci uzatvorili zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorého žalobca poskytol dlžníkom mimoriadny medziúver vo výške 100.000 Sk (3.319,39 eur). Na základe zmluvy vyplatil žalobca právnym predchodcom žalovanej v 1. rade medziúver vo výške 2.655,51 eur a ďalších 531 eur, teda spolu 3.186,51 eur. Právny predchodcovia žalovanej úver riadne splácali do augusta 2011. Pôvodní dlžníci zomreli, ich právnym nástupcom sa stala žalovaná v 1. rade. Keďže úver nebol splácaný v dohodnutých splátkach, žalobca listom zo dňa 11.03.2014, ktorý bol žalovanej v 1. rade doručený 14.03.2014, od zmluvy odstúpil a vyzval žalovanú v 1. rade na úhradu dlžnej sumy, ktorá predstavovala 2.685,65 eur. Na úver bola celkovo uhradená suma 1.527,77 eur. Žalobca si účtoval poplatok za spracovanie úveru v sume 116,18 eur, za zmenu 16,60 eur, poplatky za vedenie účtu 37,79 eur, poplatky za upomienku spolu 65 eur. Súd prvého stupňa uviedol, že daná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a na právny vzťah účastníkov konania je nutné aplikovať ustanovenie týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, a to aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, ktorá používa na účely posúdenia dôsledkov odstúpenia od zmluvy v úverovom vzťahu úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku, aj keď úverový vzťah patrí k absolútnym obchodom. Uviedol, že všeobecne platí, že zmluva sa odstúpením od nej v celosti nezrušuje za podmienky, že sa na tom účastníci dohodli. Takáto dohoda však zároveň musí byť v súlade s právnymi predpismi. V danom prípade sa účastníci dohodli v článku VII., že odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, nezaniká však záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splniť

pohľadávku veriteľa, vrátane príslušenstva a ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky. Dokonca pri odstúpení od zmluvy má veriteľ právo účtovať si úrok z omeškania 3 % nad dohodnutú úrokovú sadzbu pri stavebnom úvere a 5 % pri medziúvere. Tieto zmluvné dojednania súd prvého stupňa považuje za neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, pretože spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachováva právo žalobcu na všetky poplatky, zhoršuje postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzuje nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka. Ustanovenie článku VII. zmluvy nie je ničím iným ako poistením zachovania všetkých práv veriteľa vrátane úrokov a poplatkov len s ďalším zvýhodnením, a to o úroky aj za úverové obdobie, ktoré ešte nenastalo. Spotrebiteľovi v dôsledku odstúpenia od zmluvy zanikajú všetky práva a vzniká len povinnosť jednorazového plnenia vrátane úrokov a poplatkov, ktoré celé príslušenstvo si veriteľ zaúčtuje netransparentným spôsobom do jednej istiny a ďalej úročí navýšenou sadzbou. Súd prvého stupňa uviedol, že odstúpením od zmluvy bola zmluva zrušená od začiatku, a preto sú žalovaní povinní vydať bezdôvodné obohatenie, t.j. uhradiť to, čo na základe zmluvy dostali, keďže odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušila. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade po zohľadnení skutočne poskytnutého úveru 3.186,51 eur a splatenej časti 1.527,77 eur, k úhrade istiny 1.658,74 eur. V prevyšujúcej časti istinu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca nemá nárok na dohodnutý úrok z úveru, keďže zmluva bola od začiatku zrušená. Žalobca má právo na úrok z omeškania, pričom splatnosť jeho pohľadávky nastala na základe výzvy - listu zo dňa 11.03.2014, v ktorom bola stanovená lehota 7 dní na zaplatenie od doručenia listu. Žalovaní sa dostali do omeškania uplynutím siedmeho dňa od doručenia výzvy, t.j. 22.03.2014, preto súd priznal žalobcovi 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy istiny od 22.03.2014 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil § 142 ods. 2 O.s.p. a vychádzal z čiastočného úspechu žalobcu.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí zvyšnej časti nároku a aj proti výroku o trovách konania, podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil keď aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Je teda potrebné skúmať, ktoré podmienky je možné považovať za zmluvné a ktoré podmienky sú zákonnými podmienkami. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesenie 6Mcd0 4/2012 zo dňa 27.03.2013, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Prešove a skonštatované, že inštančne nižší súd na právny inštitút vzniknutý z úverovej zmluvy aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka nesprávne. Poukázal na to, že § 263 prikazuje zmluvným stranám aplikovať na právny vzťah medzi zmluvnými stranami úverovej zmluvy ustanovenia Obchodného zákonníka a zakazuje dojednať ustanovenie, ktoré by pôsobnosť Obchodného zákonníka vylúčilo. Tieto kogentné normy Obchodného zákonníka sú zákonnými podmienkami a dodávateľ nemôže ich aplikáciu vylúčiť. Aplikácia Občianskeho zákonníka na právny vzťah z úverovej zmluvy odporuje aj Občianskemu zákonníku. Toto tvrdenie podporuje zákon 102/2014 Z.z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený v § 52 ods. 2 o ustanovenie, na základe ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, majú vždy prednostne použiť ustanovenia Obchodného zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Sám zákonodarca teda stanovuje, že existuje zákonné ustanovenie Obchodného zákonníka, ktoré majú prednosť, pričom považuje za potrebné niektoré právne vzťahy upraviť tak, aby táto prednosť nebola použitá. Právna norma pôsobí do budúcnosti, a preto je možné aplikovať len od nadobudnutia jej účinnosti, teda od 01.04.2015. Ďalej žalobca uviedol, že ak súd určí niektorú zo zmluvných podmienok za neprijateľnú, je zmluva naďalej pre zmluvné strany záväzná, ibaže by jej plnenie nemohlo pokračovať bez podmienky určenej za neprijateľnú. Na režim odstúpenia žalobcu od úverovej zmluvy je pri súčasnom stave legislatívne nevyhnutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, nakoľko sa nejedná o vôľu žalobcu, ale o vôľu zákonodarcu. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že žalobca si uplatnil 5 % úrok z omeškania od 15.03.2014. Odstúpenie od zmluvy bolo všetkým žalovaným doručené 14.03.2014. Súd prvého stupňa nezmyselne posunul začiatok nároku žalobcu na 22.03.2015, keďže žalobca určil žalovaným lehotu na splnenie 7 dní od prevzatia zastúpenia. Stanovená lehota bola lehota na vyriešenie situácie mimosúdnou cestou. V liste je rovnako uvedené, že žalovaným je účtovaný od prevzatia listu úrok z omeškania, nakoľko to bolo zmluvne dojednané. Takýto postup je v súlade so zákonom. Veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť za predpokladu, že je dlžník v omeškaní. Ak sa od zmluvy odstúpilo, tak z dôvodu omeškania dlžníka, a teda nárok na úroky z omeškania už vznikol, žiadne ďalšie vymýšľanie lehôt zo

strany súdu nie je na mieste. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Pri posudzovaní účinkov odstúpenia od zmluvy odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Mcdo 17/2014 z 26.11.2015, z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred 1.5.2014. Správne teda súd prvého stupňa posudzoval účinky odstúpenia od zmluvy podľa ustanovenia Občianskeho práva.

Odvolací súd sa stotožňuje aj s hodnotením zmluvných podmienok ako neprijateľných, najmä tých, ktoré sa týkajú účtovania poplatkov, za upomienky a poplatkov za vedenie účtu. V tomto smere ani odvolateľ neuvádza žiadne špecifické dôvody odvolania. Správne teda súd prvého stupňa vec posúdil keď od prijatého plnenia zo strany žalovaných odpočítal to, čo na zmluvný vzťah bolo zo strany právnych predchodcov žalovaných zaplatené. Pohľadávka žalobcu je pohľadávkou na bezdôvodné obohatenie, a teda jej splatnosť nastáva až na základe výzvy. Nie je možné aplikovať ustanovenia zmluvy, ktorá bola odstúpením od počiatku zrušená, na určenie splatnosti pohľadávky na zaplatenie úveru po odstúpení do zmluvy. Správne teda súd prvého stupňa posúdil aj začiatok omeškania žalovaných. Správny je aj výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá úspechu účastníkov konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p.. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní, trovy konania im však nevznikli. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.